

Ενημέρωση του Α.Σ.Κ.Ε.

(100 δρχ.)

Γραφεία: Τζωρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77, τηλ. 3622315-3619887 (6-10 π.μ.) αρ. φύλλου 7 ΙΟΥΝΗΣ-ΙΟΥΛΗΣ 87

Λεονταρισμοί του κ. Παπανδρέου

Ύστερα από την περίφημη περσινή «οδηγία Ρήγκαν», που είχε ως αποτέλεσμα τον περσικό του τουριστικού ρεύματος από τις ΗΠΑ προς την Ελλάδα, είχαμε άλλη μια «πρόκληση» της αμερικανικής προς την ελληνική κυβέρνηση. Ο πρεσβευτής κ. Κίχι επισκέφτηκε τον υπουργό Οικονομικών κ. Παπούλια και τον προειδοποίησε ότι οι ΗΠΑ δεν ανέχονται τις σχέσεις της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ με αραβικές τρομοκρατικές ομάδες.

Ο κ. Παπούλιας έκανε την απειδήσή του, χαρακτηρίζοντας «χειλούς, ανυπόστατους, σκευωμικούς και ύποπτους» τους ισχυρισμούς του κ. Κίχι. Ο πρωθυπουργός Α. Παπανδρέου συζητήσας ότι αν οι ΗΠΑ δε ζητήσουν συγχώρηση μέχρι το τέλος του 1988 (!!!) θα φύγουν οι αμερικανικές βάσεις από την Ελλάδα (!).

Αυτά, καθώς και άλλα ανάλογα μικρότερης σημασίας, είναι μια κακή δικαιολογία για κερμένους να υποστηρίξουν ότι ο Α. Παπανδρέου δεν είναι όργανο των ΗΠΑ και για τον ί-

διο να παριεχάνει τον πατριώτη. Φυσικά τα πράγματα δεν είναι έτσι. Ποια είναι η αλήθεια;

Αυτό που λέμε «ξένος παρὰ-χοντας», στην Ελλάδα δεν είναι ναίει το ενιαίο. Υπάρχουν πολλές αντιθέσεις μεταξύ των ξένων χωρών, αλλά και μέσα σε μια χώρα, με κυριότερη την αντίθεση αμερικανικού Πενταγώνου - Στέιτ Ντιπάρτμεντ (βλ. και ΑΣΚΕ-2). Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όπως και κάθε κυβέρνηση που υπηρετήσει το καθεστώς της εξάρτησης στην Ελλάδα, πρέπει να εκφράζει μια ισορροπία ανάμεσα σ' αυτά τα συμφέροντα. Καθένας έχει τους ανθρώπους του σε καθορισμένο ποσοστό και στις θέσεις που τον ενδιαφέρουν. Βέβαια, όποιος έχει τον πρωθυπουργό έχει το πάνω χέρι. Και σήμερα το πάνω χέρι το έχει το Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Για λόγους που έχουμε πολλές φορές εξηγήσει το σύνολο σχεδόν των ξένων έχει σήμερα το ΠΑΣΟΚ και τον Α. Παπανδρέου στην κυβέρνηση, που είναι πιο αποτελεσματικός στην υπερά-

(συνέχεια στη σελ. 4)

ΣΚΟΠΙΜΗ Η ΑΠΟΔΥΝΑΜΟΣΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Ένας ακόμα κοινωνισμός τομέας έχει μπει σε κρίση: η κοινωνική ασφάλιση και τα ασφαλιστικά ταμεία. Το θέμα είναι ποχύτερο και οφείλεται στον τρόπο που ξεκίνησε, αναπτύχθηκε και οργανώθηκε το ασφαλιστικό σύστημα στην Ελλάδα στα πλαίσια του καθεστώτος της εξάρτησης. Ενώ καθεστώς που μόνο για την προστασία των εργαζομένων δεν ενδιαφέρεται.

Παλιό το πρόβλημα

Τα 330 ασφαλιστικά ταμεία προσφέρουν άμεσα καταναλητέες παροχές (αποκρίσεις μέχρι 92% κατά μέσο όρο) και έχουν άμεσα καταναλητέες εισφορές. Κατά κανόνα τα έσοδα των ταμείων δεν αξιοποιούνται. Το κράτος υποχρεώνει όσα ελέγχονται άμεσα (π.χ. ΙΚΑ) να καταθέτουν τα υπέρλοιπά τους στις Τράπεζες με πολύ χαμηλό τόκο ή να αγοράζουν κρατικά χρεώγραφα. Παράλληλα, αντλεί από τα κεφάλαια αυτά πόρους για χρηματοδότηση άλλων δραστηριοτήτων π.χ. επιδότηση βιομηχανικών επενδύσεων. Δηλ., οι

εργαζόμενοι ουσιαστικά πληρώνουν για τα «δανεικά» και «αχρήστες» που δίνουν οι Τράπεζες σε βιομήχανους κ.ά., για τα κέρδη των Τραπεζών, για τα σκάνδαλα κτλ.

Όταν τα ασφαλιστικά ταμεία δε μπορούν να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους είτε δανείζονται από τις Τράπεζες είτε το ίδιο το κράτος υποχρεώνεται να τα χρηματοδοτήσει, με αποτέλεσμα να έχουν σημαντικά ελλείμματα και χρέη.

Υπολογίζεται ότι τα 2/3 των εσόδων των ταμείων προέρχονται από τους εργαζόμενους και τους ερχοδότες και το υπόλοιπο καλύπτεται από κοινωνισμούς πόρους και κρατική ενίσχυση. Σε ορισμένα ταμεία, π.χ. ΙΚΑ, πολλοί ερχοδότες, όχι μόνο δεν πληρώνουν τις ασφαλιστικές εισφορές που τους αναλογούν, αλλά κατακρατούν και τις εισφορές των εργαζομένων.

Η πολιτική του ΠΑΣΟΚ

Σήμερα το πρόβλημα έχει χειροτερέψει επειδή το κράτος βρίσκεται σε αδυναμία να χρηματοδοτήσει τα ελλείμματα των ταμείων. Γιατί, όμως, το ΠΑΣΟΚ, παρά τις υποσχέσεις του για βελτίωση των υπηρεσιών ασφαρίσσης και εξυγίανση των ταμείων, άφησε το πρόβλημα να σβύνεται;

Επεμβαίσεις στο ασφαλιστικό πρόβλημα είχαν επιχειρηθεί και παλιότερα. Η πιο πρόσφατη ήταν αυτή της χούντας, που όμως σύντομα διαμάχησε προς τις αντιδράσεις των εργαζομένων.

Το ΠΑΣΟΚ, εξυπηρετώντας τις επιλογές των ξένων, άφησε να χειροτερέψουν τα πράγματα, ώστε όποια «λύση» κι αν δοθεί να μη δημιουργήσει αντιδράσεις.

Τον τελευταίο καιρό εφαρμόζονται διάφορες «λύσεις», π.χ. «ενοποίηση» ταμείων, ενιαίος φόρος, ιδιωτική ασφάλιση κτλ. «Λύση» του ασφαλιστικού έχουν υποδείξει η ΕΟΚ και το

(συνέχεια στη σελ. 4)

ΤΟ ΑΣΚΕ ΚΑΙ Η ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ του ΚΚΕ

Δύο ή περσιότερα κόμματα μπορούν να συγχλίνουν και να «συμπαράταχθούν» όταν στα βασικά θέματα υπάρχει συμφωνία και οι διαφορές βρίσκονται σε επιμέρους ζητήματα. Το ΑΣΚΕ αρνείται τη συμπάραταξη του ΚΚΕ γιατί υαίει τίποιο δεν υπάρχει. Για να είμαστε ακριβείς, δεν υπάρχει κανένα κοινό σημείο (όχι στα λόγια, αλλά στην πράξη) ανάμεσα σε μας και την ηγεσία του ΚΚΕ.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΜΑΣ

Το ΚΚΕ έχει ως πρότυπο τη σοβιετική κοινωνία, όπου μια άρχουσα ομάδα από κομματικά και κυβερνητικά στελέχη μονοπωλεί την

πολιτική εξουσία, κατέχει τα μέσα παραγωγής και τη πλουσιοπάροχη, αντιστα με τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού, όπως ομοιοχρυσήμερα και ο ίδιος ο Γκορμπατσώφ. Το ΑΣΚΕ οραματίζεται μια κοινωνία όπου όλοι οι πολίτες θα μοιράζονται την εξουσία, τα μέσα παραγωγής, τις χαρές και τις λύπες, τα αγαθά και τις στερήσεις.

Το πρότυπο του ΚΚΕ είναι μια κοινωνία χωρίς πολιτικές, συνδικαλιστικές και ατομικές ελευθερίες. Τα ανθρώπινα που χύνονται σήμερα στην ΕΣΣΔ δεν αγοράζουν μισαν αριστερή αντιπολίτευση, αλλά όσους εκδεικνύουν το συνικό κεφάλαιο και γενικό-τερα τον καπιταλιστικό τρόπο ζωής (βλ. ΕΝΗΜ. 3-4). Το ΑΣΚΕ πιστεύει σ'

ένα σοσιαλισμό, όπου ο κάθε πολίτης θα μπορεί να μιλάει ελεύθερα, να εκφράζεται μέσα από τον χώρο ελεύθερα, να οργανώνεται σε κόμματα και συνδικάτα ελεύθερα. Το ΚΚΕ πιστεύει ότι μόλις, «σοσιαλιστική» χώρα έχει την υποχρέωση να υπηρετεί τα κρατικά συμφέροντα της ΕΣΣΔ κι όταν ακόμα έρχονται σε σύγκρουση με τα εθνικά της συμφέροντα κι όταν ακόμα έρχονται σε σύγκρουση με κάθε ιδεολογική αρχή (δ'όχι μάλιστα). Το ΑΣΚΕ αγωνίζεται για μια ανεξάρτητη Ελλάδα.

Διευκρινίσεις: α) Παρότι τόσο οι Αμερικάνοι όσο και οι σοβιετικοί ατιμηματούχοι δεν έχουν κανένα γραμμό

(συνέχεια στη σελ. 4)

ΑΣΚΕ-3

Το Ιστορικό της ελληνικής οικονομίας

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ - ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ

Η κατάσταση της οικονομίας κατά τη διάρκεια του αγώνα της ανεξαρτησίας ήταν πολύ δύσκολη, όπως αλλωστε θα ήταν φυσικό λόγω κυρίως των πολεμικών δαπανών. Τα έσοδα από τη φορολογία, τις πολεμικές λείες και τις προσφορές κάθε είδους μερως μόνο των μεγάλων εσόδων κάλυπταν. Έτσι, όταν η επανάσταση φάνηκε πως είχε κυριαρχήσει (1923), η πολιτική ηγεία και ιδιαίτερα οι προεχόμενοι στην Αγγλία, στραφίκαν προς αυτήν για εύνοια δανείων, γιατί ενώ εντός του οικονομικού είχε και πολιτικούς στόχους.

Στα δύο πρώτα χρόνια της επανάστασης οι Ευρωπαίοι κητέρες υποστηρίζουν το status quo και επομένως το δόγμα της αμεταβλητότητας της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Έτσι η στάση τους απέναντι στον ελληνικό αγώνα είναι αρχικά εχθρική και λίγο αργότερα γίνεται στάση αναμονής. Οι επιτυχίες, όμως, των Ελλήνων αναγκάζουν τις ευρωπαϊκές δυνάμεις να διαφοροποιούν τη στάση τους και να αρχίσουν να υπολογίζουν το νέο παράγοντα στην Ανατολική Μεσόγειο. Πρώτη η Αγγλία διέβλεπε τις νέες προοπτικές που συνάμταν με την επιρράτιση της ελληνικής Επανάστασης και σπεύδει, προσεκτικά, να επιβεβαιωθεί.

Στις αρχές του 1923 η Αγγλία αποδεσμεύεται από την πολιτική της Ιεράς Συμμαχίας και εστιάζει το όφελος των επεμβάσεων των ξένων δυνάμεων στην Ελλάδα. Το Μάρτιο του 23 η Αγγλία «αναπτύσσει» τον ελληνικό αποικισμό, το δικαίωμα δηλαδή της Ελλάδας να ερμηνεύει την προέξοχη ξένων πράξεων στις ελληνικές αυτές, πράγμα που σημαίνει ότι η Αγγλία θεωρεί για τους αγγλισόμηνους Έλληνες σαν εμπολέμια δύναμη, αναγνωρίζει δηλαδή de facto την Ελλάδα. Ταυτόχρονα συμμαχείται η δεύτερη εδωο-συνέλευση στο Άστρος και, λίγο μετά, ο εκπρόσωπος του αγγλοφίλου εφοπλιστικού κλάδου Γεώργιος Κωνσταντίνου διαδέχεται στην προεδρία του Συντακτικού τον εκπρόσωπο των πελοποννησιακών τσακικών Πετρόμηδο Μανωρογιάννη. Ο εφύλιος πρόεδρος προέλασε ευμενισμένο, μακρινό χαρμάνι, ενώ άρχισε να καλλιεργείται η ιδέα να ζητηθεί η ανοικτή επέμβαση της Αγγλίας υπέρ της επανάστασης. Την ίδια εποχή αρχίζει και η διαπραγμάτευση για την είσοδο του πρώτου αγγλικού δανείου προς την Ελλάδα, που το ολοκλήρωσε πολύ γρήγορα ένα δεύτερο.

Α δάνειο : 800.000 εσπρίνες. Β' δάνειο : 2.000.000 εσπρίνες. Από το ποσό αυτό των 2.800 κιλ. εσπρίν. τελικά εισπραχθηκαν 1572 κιλ., αφού αφαιρέθηκαν τούτοι, μειώσεις (από τότε...) και διάφορα άλλα έξοδα. Αλλά και από αυτά μόνο 540 κιλ. (!!) ήλθαν στην Ελλάδα, για να αρχίσει η καταβολή μεδών στον στρατιώτη και τους ναύτες. Ενώσεται ότι κατασπαταλήθηκαν για ευοπαίς εξαγορές συνειδήσεων, προσηλυτισμού πλουτισμού, ευδυνάμειας του αγγλικού κόμματος κ.λ.π. και πολύ λίγα διατέθηκαν για τις ανάγκες του αγώνα. Και οι υπόλοιποι, όμως, 1032 κιλ. δεν είχαν καλύτερη τύχη. Ο διακριτικός όγκος για το ποσό αυτό στο Λονδίνο, που ειρηνικά συσφάσθηκε τετρακίς μετά τη γενική καταστροφή για φοβερές αταξιακές (φύλα, ναυείς δεν τιμωρήθηκαν...) καταρρέει. Ένα μέρος του ποσού διατέθηκε (392 κιλ. εσπρίν.) για αγορά 6 ατμοπλοίων από την Αγγλία, τα οποία τελικά αποδείχθηκαν ανίκανα για πλεύση (!), ενώ από ένα, που ήλθε στην Ελλάδα το '26 με το όνομα «Καρτέρια». Παραγγέλλονται και 2 φρεγάτες στην Αμερική αλλά τελικά ήλθε μόνο μία, η «Ελλάς», ενώ η άλλη αγοράστηκε από την Αμερικανική κυβέρνηση μετά από παρέμβαση των αμερικανικών φιλελλήνων για να... καλυφθεί η αξία της πύλης.

Τα δάνεια εξανεμίστηκαν για ευοπαίς αλλά άλλο παρά εδωομώς, με την ανοχή, αν όχι με την προτροπή, των αγγλικών πολιτικών. Για την εξασφάλιση, όμως, των δανείων οχυρώθηκε ο δημόσιος πλούτος και όλα τα εφόδια έσοδα δεδουλευμένων από την Αγγλία, που απαιτούσε (και πέτυχε) να έχει λόγο για την καλύτερη κυβερνήση που θα διαχειρόταν τα δάνεια. Έτσι η ελληνική κυβέρνηση υπάρχει πολιτικά και οικονομικά στην κυβέρνηση της Αγγλίας και με το αμοιβαίο «ψήφισμα υποτέλει» στην Αγγλία του 1825 (βλ. ΑΣΚΕ 2, σελ. 13) μιλούν από την αρχή του «ελεύθερου» βίου της Ελλάδας οι έτερες βάσεις για το καθεστώς της υποτέλειας και εξάρτησης, που με διάφορες συσφαιρήσεις και μισομεταστοι-βείς προστατίων συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας.

η πολιτική του Καποδίστρια

ΤΟ ΝΕΟ ΚΡΑΤΟΣ

Η δημιουργία του ανεξάρτητου (από την Οθωμανική αυτοκρατορία) ελληνικού κράτους αποτέλεσε σημαντικό γεγονός στην ιστορία των Ελλήνων. Ουδιστήνα διαλύσε την πανίσχυρη Ιερά Συμμαχία και οδήγησε στην εδωομική αδιέξοδο τους βαλκανικούς λαούς. Το νέο κράτος όμως για πολλούς λόγους (βλ. ΑΣΚΕ 2) δεν είναι ουσιαστικά ανεξάρτητο. Τελεί υπό την επιρροή των τριών μεγάλων δυνάμεων, Αγγλίας, Γαλλίας και Ρωσίας, που είχαν αυτοσυνταξάει προστατίδες, αφού και οι τρεις είχαν φροντίσει να αποκτήσουν ισχυρά ερείσματα για την εξουσίτησή της πολιτικής τους και της ατομικής ιδιοπροβίας.

Η Αγγλία είχε πέτυχει να δεσφείσει πολλούς τομείς της δημόσιας ζωής για την εξουσίτηση των δανείων και ηλέχε τους περισσότερους «πολιτικούς». Η Ρωσία είχε αυξήσει το κύρος της, με τον με το νικηφόρο πόλεμό της κατά της Τουρκίας (1828) επισημοποίησε την ελληνική ανεξαρτησία. Η Γαλλία, αλλωστε, του πρώην υπουργού της Ι. Καποδίστρια ως πρώτου κυβερνήτη της Ελλάδας θεωρήθηκε δική της επιτυχία. Η Γαλλία, τέλος, με το στρατό που διατηρούσε στην Πελοπόννησο, παρά το ότι οι δυνάμεις του Ιμπραήμ (με Γάλλους αξιωματικούς!) είχαν ήδη ευδυνάμει επείμμε να διευρύνει τα εφάρτητά της.

η κατάσταση της χώρας

Η Ελλάδα στην αρχή του ελεύθερου βίου της ήταν μια μικροοικονομική, αραιομεταλλική χώρα με 800.000 περίπου (16 κιλ. ανά κιλ²). Από τον ενεργό οικονομικά παραδυσφό το 75% ήταν άγροτες και κτηνοτρόφοι, με περί 20% οι ασχολούμενοι με το εμπόριο, ναυτιλία και βιοτεχνία. Από τους αγρότες οι μισοί ήταν αμύλωνες, ενώ οι τεταλοϊδιοιτίτες δεν ξεπερνούσαν το 1,5%.

Η οικονομία, που ήδη είχε πληγεί από την κρίση πριν την επανάσταση, απο-

διοργανώνεται τελείως από τις καταστροφές του εφάρτη-χρονου πολέμου και των εφάρτητων (που υποδάλονται και από τους Ευρωπαίους) εφάρτη-χρον. Έτσι η αμύλωνη τάξη, που ήδη υπήρχε, βρήκε να τεταρτημένη από τον αγώνα. Αλλωστε ένα επιπλέον τμήμα της, και τμήματα αυτό που είχε πληγεί λιγότερο, έμεινε έξω από το νέο κράτος.

Ο κυβερνήτης

Η άφιξη του Καποδίστρια (Γενάρης, '28), στο ερειπωμένο ελληνικό κράτος θεωρήθηκε (και ήταν) σαν μια εφάρτη λύση, παρά το ότι και ο ίδιος δεν επερίμενε να διαλύσει την ευτμήνη της ενίσχυσης του ρωσικού κόμματος. Πράγματι, παρά τον αυταρχισμό του, αποτέλεσε την πρώτη και δυστυχώς, τη μοναδική ειλικρινή προσπάθεια ανόρθωσης της χώρας με βάση τις τοπικές συνθήκες, σε όλους τους τομείς, και επομένως και σε οικονομικά.

Με την οργάνωση του κράτους αυξανόταν οι δαπάνες, αλλά ταυτόχρονα, με ριζοσπαστική δημοσιονομική μέτρα και όχι με νέους φόρους, αυξήθηκαν και τα έσοδα κατά 80%. Κατέφερε την ισοτιμία στη φορολογία, επέβαλε αυστηρές ποινές στους κατασφατές, εξασφάλισε την ασφάλεια στις μακρινές περιοχές και τις επιδράσεις των ληστών και επέβαλε αυστηρές οικονομικές και υπερμετρητικά έξοδα, δημοσιονομικά, φεικία, παλαιός εκδράς. Τα έξοδα, βέβαια, υπερβαίνουν κατά πολύ τα έσοδα και, παρά την κατασπαταλήση των προηγούμενων δανείων και την εδωομική εξουσίτησή τους, επεφεται και πάλι στον ξένο δανεισμό. Η Γαλλία αρνείται, η Αγγλία όμως τελικά χορηγεί 500.000 φράγκα και η Ρωσία 3.500 κιλ. ράβδια και πολεμικό εξοπλισμό.

Έτσι, όμως, δε μπορούσε, έστω κι αν ήθελε, να λύσει το μέγα θέμα των εδωομικών γαιών, με σφαιτική της Αγγλίας για εξασφάλιση των δανείων και για την ενίσχυση των ισχυρών οικονομικών που θα εφάρτησαν εδωομικών. Ο αγώνας, λοιπόν, των αμύλωνων, των αμύλων αγροτών για την αποκτήση της παρτήτεις δικαιώματος. Το μεγαλύτερο μέρος των πρώην τσαρικών ιδιοκτησιών το αμειοποιούσαν, οι μεγαλύτερες και οι φτωχότερες (συνέχεια στη σελ. 3)

ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

Απομένει μισός χρόνος ακόμα για να λήξει το χρονικό διάστημα του «εταξοποιητικού προγράμματος» και ήδη ο κ. Σημίτης ολοκλήρωσε (μέσα στο αποκορύφωμα του Ευρωπαϊκού δείκτη) τον πρώτο κύκλο. Είπε: «Η εξέλιξη του ισχυρισμού τρεχουσών συναλλαγών δεν είναι ικανοποιητική... Τα ελλείμματα του δημοσίου έχουν τάση αύξησης... Η αύξησης του 1988 δεν πρόκειται να μαζεύσει τις απώλειες του 1986 και 1987... Χρειάζεται ψυχραιμία...».

Ο ημιωρισμός έχει ήδη ξεφύκει το εόχο του 10%. Το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών στο πρώτο τετράμηνο του '87 έφτασε τα 1217 εκ. δολ., ενώ ο εόχος ήταν 1250 για όλο το 1987. Στο ίδιο διάστημα οι εισαγωγές αυξήθηκαν κατά 13,4% και χωρίς τα εισοδήματα 24%. Το εξωτερικό χρέος διπλασιάστηκε από το 1980 και στα 6 πόδια 4 χρόνια πρέπει να δώσουμε 10,6 δις. δολ. Όλα αυτά, που είχε προβλέψει το ΑΣΚΕ από την πρώτη στιγμή, είναι αναγκαστικά αποτέλεσμα μιας εφάρτηνης και παρασιτικής οικονομίας, που δε λειτουργεί με βάση τη βελτίωση της παραγωγής. Οι συνταγές του μονεταρισμού και της λιτότητας, που επιβάλλουν οι ξένοι μέσω της ΕΚΚ, του ΔΝΤ κτλ., όχι μόνο δεν μαζεύουν τα πράγματα, αλλά τα χειροτερεύουν. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ

ανάλαβε να ευτελέσει αυτές τις συνταγές: αύξηση φορολογίας, ευχέρηση του δημοσίου τομέα στον ιδιωτικό, άνοιγμα της αγοράς στα ξένα προϊόντα, μείωση των δαπανών για την υγεία, την ασφάλιση κτλ.

ΟΙ ΕΝΤΟΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟ 88-89

Η ΕΟΚ και το ΔΝΤ, με αποστολές τους στην Αθήνα, έχουν δώσει τις εντολές τους για τον τρόπο που θα ασυνθεί η οικονομική πολιτική τη διετία 88-89. Θα επιτρέψουν (όχι ευχαρίστως) κάποια χαλάρωση της λιτότητας, αλλά οι πραγματικές αυξήσεις δε θα ξεπερνούν τον ημιωρισμό, παρά τις αντίθετες δηλώσεις του κ. Σημίτη. Ταυτόχρονα θα επιδιώξουν την «αναδιάρθρωση» προς όφελος των ξένων συμφερόντων του τραπεζικού και ασφαλιστικού συστήματος. Έτσι, θα μειωθεί η δυνατότητα του δημοσίου να ασκήσει αναπτυξιακή πολιτική. Οι αποφάσεις θα παίρνονται στο εξωτερικό.

Ο ισχυρισμός του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ ότι μέσα στην ΕΟΚ είναι δυνατό να υπάρξει ανάπτυξη, να μειωθούν τα χρέη και τα ελλείμματα της Ελλάδας είναι σκέτη κοροϊδία. Η περιβόητη εξάρτηση δεν πρόκειται να οδηγήσει σε βελτίωση της οικονομίας, όσα δάνεια κι αν πάρουμε. Με τα δάνεια θα αγοράζουμε ξένα προϊόντα. Φαίλου κύριου συνέχεια...

ΑΣΚΕ-3: Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

(συνέχεια από τη σελ. 2)

κατακτητικές υφίστανται τη φεουδαρχική επιταγή. Διανεμούνται, βέβαια, 2,5 πορ. εισαγ. ετήσια, αλλά λόγω δύσκολης χρηματοδότησης, υπό την πίεση των τοκογόφων, της καπιταλιστικής ενοπλής επανάστασης στους νέους τραπεζίτες.

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΜΕΤΡΑ

Ειδική μέριμνα λήφθηκε για την ανάπτυξη τη θεωρητική. Καθήκοντα γενόνοιο και ευνοϊκή προγράμματα εφάρτησε τις ελληνικές συνθήκες.

Ιδρύεται στην Αθήνα, το 28 η εθν. Χρημ. Τράπεζα με πολλούς μετόχους και υποκείμενη υπαγωγή από τον μαδένια 1000 ισπανικών διηλίων. Οι μέτοχοι εξασφαλίζονται με υποθήκευση των ευφορότερων υψώνων. Δεν αναζητήθηκε, όμως, η πίστη δ' αυτήν και υπήρξε πτώχευση το 1834.

Επανέφερε το φόρο της δικαιοσύνης (προσοδο επί του παραγόμενου προϊόντος), που είχε καταργηθεί κατά τη διάρκεια

α της επανάστασης, για το οποίο και κατηγορήθηκε. Η επανάσταση του, φέρει αυτούς υφίστανται, γιατί για να πληρώσουν χρηματικό ποσό οι αγρότες και κτηνοτρόφοι κατέφευγαν στους τοκογόφους με καταβεβλημένα αποτελέσματα.

Γενικότερα μέτρα λήφθηκαν με όλη τη τάξη της δικαιοσύνης, όπως στην παιδεία, στο εσωτερικό, τη δικαιοσύνη, τη δικαιοσύνη.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Για πολλές πτυχές της πολιτικής του δέχτηκε φθορές. Πιρίσεις και ιδιαίτερα για τη δικαιοσύνη του διακυβερνήτη που επιτείνονταν όσο έφτανε ο καιρός. Αντιδρούσε η αριστοκρατία της γης, της ευληθίας και του πλούτου για τον, δικαιο, παραμενισμό της. Οι ξένοι προστάτες ανιχνύσαν, φανερώνουν για την ενίσχυση του ρεβιζιού υφίσταντο, ανιχνύσαν όμως για την προεπαρεία αυτούς ανάπτυξης της χώρας. Ο λαός δεν είχε ακόμη συνειδητοποιήσει ταξίδια και, δεν αντιδρά στη δολοφονία του.

Η «αίχμη» συζήτηση

Α. Παπανδρέου - Στ. Παττακού

Με τη λήξη των εργασιών του 12ου συνεδρίου του ΚΚΕ παρατηρήθηκε μια ξαφνική ένταση στις σχέσεις του με το ΠΑΣΟΚ.

* Ο Χ. Φωράκης είπε στη Βουλή ότι το ΚΚΕ δεν είναι σήμερα εφάρτημένο από τη Μόσχα. Ο Α. Παπανδρέου τον ειρωνεύτηκε: «Αν... μέχρι τώρα είδαμε; Τι ομοιοχία!!».

* Την άλλη μέρα, πάλι στη Βουλή, ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ Κ. Κάππος απομάχησε ότι ο Α. Παπανδρέου το 1968 είχε ένα γιγαντιαίο διάλογο με τον Παττακό.

* Ο Α. Παπανδρέου απάντησε, μιλώντας στην Κ.Ε., ότι από δω και πέρα θα ανοίξει πόλεμο με το ΚΚΕ. «Τέρμα η ασυλία», είπε. (Να αναγνωρίσουμε και μες: Αν... μέχρι τώρα δίνετε ασυλία στο ΚΚΕ; Τι ομοιοχία!!).

Πολλοί πίστεψαν ότι τελείωσε το εόχο ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ και περιμεναν κηρύξηση της έντασης. Φυσικά διαφενέθηκαν. Ο κ. Κάππος δεν είχε καταλάβει παρά τι αποφάσισε το 12ο συνέδριο (όχι το προηγούμενο γύλιό μας). Νόμισε ότι το ΚΚΕ από δω και πέρα θα μάνει αντιπροτείνον στο ΠΑΣΟΚ και έσπευσε να μάνει την αρχή. Για την επιπολαιότητα του αυτή εισήγαγε μια δικόσια αποκήρυξη από το Χ. Φωράκη, σε μια «επί τούτου» συνέντευξη στα ΝΕΑ, που χαρακτηρίσε «άστοχα», στα είπε ο κ. Κάππος (πρωτοπα-

νός για το ΚΚΕ). Και θα πληρώσει κι άλλα για το αμάρτημά του αυτό.

Σχέση με το διάλογο Παπανδρέου-Παττακού άφηνε να μάνουμε τρεις παρατηρήσεις:

* Το ΚΚΕ προφανώς τον ήξερε το διάλογο πολλά χρόνια πριν. Δεν εννιέρωσε, όμως, τον ελληνικό λαό, γιατί δεν ήθελε να μάνει ζημία στο ΠΑΣΟΚ. Η ασυλία είναι αμείβορη.

* Το διάλογο τον είχε βγάλει στη φόρα και ο Μπότσαρης, με τις χυωστές του διασυνδέσεις, στον ΕΛΕΝΘΕΡΟ ΤΥΠΟ, χωρίς να μάνει να τον διαψεύσει. Τους λόγους εξήγησε σε άλλη στήλη (Λεονταρίσχοι...).

* Εμείς πρωτοαμείωσαμε για το διάλογο αυτό πριν 3 χρόνια με την προέδρη ότι κηρύσσεται να μάνει βρισμένη στα χέρια κεντρικών πολιτευτή. Η πληροφορία κάρλα αποδείχτηκε σωστή, γιατί ο πολιτευτής αυτός έγινε (με τη λίστα) βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και μετά υποσχέθηκε, παρά τις ισχυρές αντιδράσεις που υπήρχαν.

«Όμορφος κόσμος, ηδινός, αρεσμένος πλάσμένος», που έλεγε ο ποιητής.

Ο ραδιοεταξός του Έβερετ

ΕΤΣΙ ΦΤΙΑΧΝΟΝΤΑΙ ΟΙ «ΗΓΕΤΕΣ»

Ο Γιωργάκης Παπανδρέου (που ξεμυλάει την πολιτική του πορεία από τα φεστιβάλ της ΟΝ ΝΕΑ!) πέτυχε να γίνει επίσημο προσκεκλημένος με τις προτάσεις του για ελεύθερη ραδιοφωνία. Ελεύθερη, βέβαια, για τα μεγάλα ιδιωτικά (ξένα) συμφέροντα, όπως και ελεύθερη τηλεόραση σε λίγο. Και υπάρχουν πολλοί «διανοούμενοι» αριστεροί που επιμυρούν... Έκουν τους λόγους τους.

Και πρώτος επιβεβαιώνει ο Δήμαρχος της Αθήνας, ο για την ώρα προσκεκλημένος υφής της (παλιό)δεξιάς παραταξής, ο Έβερετ. Παίζει κατά το παιχνίδι. Σχεδόν υπερκομματικός! Παμφωνία στο δημοτικό ραδιόφωνο. Οι «αριστεροί» επένδουν να επιμυρουν τις φωνές τους και ο Έβερετ υποφειδία. Αυτός ξεμυλά από αριστερά! Το δημοκρατικό προφίλ λίγο ακόμα και θα εξασφαλιστεί. Κακή υφή για νεοφιλελευθερισμό, μάταια, αφελούς Ανδριανού-ηούλου, τα βατσερικά.

Ήταν επομένο να εξοργιστούν οι μητσοτακισμοί. Μόνο εναυτίον του Μ. οι υπαίτιχοι και η υφίσταση.

«Η Ν.Δ. δεν έχει δώσει μακροπρόθεσμα και αντιμεικτωμένους εόχους», λέει. «Κάνε για πρωθυπουργός», διατυπώνει.

Ήταν λογικό, επίσης, να του επιτεθεί ο «Ελεύθερος Τύπος», σκεδόν με μανία, χωρίς να το δέλουν, κι αυτοί ηρσαν να το δέλουν, κι αυτοί ηρσαν να το δέλουν, κι αυτοί ηρσαν να το δέλουν. Τους δεξίους ψήφους, έτσι κι αλλιώς, όταν θα έρδει η ώρα του, τους έχει εόχους. Τους ευχαριστεί στη στιγμή και τους διατηρεί σε εόχους ο Μυτσοτακίς. Το πρόβλημα είναι οι άλλοι, οι έξυ από την παραδοσιακή δεξιά. Όχι τόσο για να τον ψυφίσουν, όσο για να τον κηροδέχονται τόγο, όσο να είναι αποτελεσματικός στο πέρασμά της υπηρέτησής που θα του ορίσαν.

Μηρομήτε, λοιπόν, να παραμολογούσε (απομαυλιπτονται) το καινούριο παιχνίδι διαμετάστας. Ο Γιωργάκης να έρχεται στο δεξιά (και με αριστερές κορβίνες) και ο Έβερετ από αριστερά και υπέρ της εδινής συμφωνίας!! Και αν μητσοτακισμός εκεί που θα συναντηθούν?

Τα δικά μας λόγια στο Γ. Ραυτόπουλο

Φίλε Γιούργο.

Δε θα σου πούμε, εμείς, τις υπομνηστικές μετριοτομίες που αμους στο τους άλλους. Θα σου πούμε την αλήθεια.

Σ' όλη σου τη ζωή φρόντιες να μην έρχεται σε σύγκρουση με την εξουσία. Στη διάρκεια της δικητορίας υφηνες με πρώτο σου τη χούντα για να σε διορίσουν στην τράπεζα και να μηροβείς με τις ξένες των οικονομικών σου, όπως είπες.

Ως βουλευτής του ΠΑΣΟΚ ποτέ δεν αντέδραες σε τίποτα, παρά τι έβλεπες πολλά. Μερικοί ήρθαν το ΑΣΚΕ διαμάρτεση ότι ως μέλος του πειθαρχ. Συμβουλίου κηφίγες τη διαγραφή μας (αφού είπα σου είπαν), αλλά αμέσως μετ' εο διάδρομο, προσπαθώντας να μας διαμολογώεις και, αν διαμάρτεση υπά, να μας ευχαρίσεις για τη διαμολογία μας ετάχ.

Σε βάλανε Γ.Γ. της ΓΣΕΕ και μετ' εο εξουσία με το διοριμό σου ως δοτού προέδρου κηφίς στις αποφάσεις διατεταγμένης διαμολογίας. Σε μάνανε παράδειχτα προς αποφυγήν.

Και αφού ε'εστιμάν να λεμονομνησ, δε σε κηφίςσαν αλλο. Ήδη μετ' εο τους κηφίςτους δρόμους διοκτενουν πληροφορίες στον τύπο για «Απομαρτεία της νομιμότητας στη ΓΣΕΕ», «Τέρμα ο Ραυτόπουλος» κ.ά.

Κάποια στιγμή α θυμώτοι-αφνύστοι τρομαράτες, που βανδάν με το δικό τους τρόπο το μαδεδίς της εξάρτησης ετης Ελλάδας (και το ΠΑΣΟΚ σήμερα), έφρεπε να ηρσιν να ευστώουν. Διαλέξαν έναν «αχρηστο».

Όχι, φίλε Γιούργο. Δεν αξίζεις τέτοια τιμήρια. Η ευθύνη σου κηφίς στη ευθύνη άλλων είναι ένας ψύχλος κηφίς ε'ενα βουνα. Όταν διαμάρτε τις γραμμές αυτές, δεν ξέρουμε την εξέλιξη της υφής σου. Σου ευχαρίστε ότι είναι δυνατό καλύτερο να γίνει.

ΤΟ ΚΚΕ-ΕΣ-ΑΑ

Μετά τη διάσπαση του ΚΚΕ-ΕΣ οι οπαδοί της αναβάθμισης του κ. Μανιά προχωρούν προς το δικό τους συνέδριο.

Πέρα από την υποστήριξη τους προς την ΕΟΚ κ.ά. εντύπωση προκαλεί ότι θεωρούν δεξιή την «συμπαράταξη» του ΚΚΕ και κηφίς το μαχούν να εντείνει τις προσπάθειες του προς αυτή την κατεύθυνση. Αυτό τους αμάρτε μετ' εο αξιοπεία, αφού είναι γνωστό ότι μέχρι πριν λίγους μήνες (μέσα στο ΚΚΕ-ΕΣ) καταμερνώναν (και εωςτά) όποιον έδειχνε κάποια διάθεση προσέχσε με το ΚΚΕ.

Τι άλλως, άραγε;

